

РЕШЕНИЕ

№ 10776

гр. София, 04.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 11.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3080** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73, ал. 4 от Закона управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на ДП Национална компания „Железопътна инфраструктура“, представлявано от инж. М. Г., чрез ст. юрк. Д. Л., срещу Решение за определяне на финансова корекция рег. № ФК-7/07.03.2024 г., издадено от Ръководителя на УО на ОП „Транспорт и транспортна инфраструктура“ 2014-2020 г.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на решението. Изложени са съображения за противоречие на обжалвания административен акт с материалния закон, тъй като същият бил издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че решението е необосновано, липсвали съдържателни мотиви. Излагат се съображения, че няма заплатени от възложителя и респ. верифицирани от УО разходи по консултантския договор относно дейности, относими към Договор 3 – за проектиране и изграждане на ERTMS. В решението не било конкретизирано правното основание за налагане на финансова корекция. Липсвало ясно, точно и обосновано посочване на фактическите и правни основания за издаване на акта. Оспорва се размерът на финансовата корекция, като се твърди, че заплатеният аванс следва да се раздели пропорционално на трите строителни договора. Претендира се отмяна на обжалваното решение и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Ръководител на УО на ОП „Транспорт и транспортна инфраструктура“

2014-2020л, чрез юрк. Й., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с постъпило проектно предложение в ИСУН № BG16M1OP001-1.001-006 „Модернизация на железопътна линия С. – Драгоман – сръбска граница жп участък В. – Драгоман – фаза 1“, между Министерството на транспорта и съобщенията, представлявано от М. Г. – и.д. Директор на дирекция „Координация на програми и проекти“ и Ръководител на УО на ОП „Транспорт и транспортна инфраструктура“ 2014-2020 (ОПТТИ), и С. К. – началник отдел „Финансово управление“ на дирекция „Координация на програми и проекти“, от една страна и Национална компания „Железопътна инфраструктура“ (Н.), представлявано от инж. З. К. – генерален директор, от друга страна, е сключен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОПТТИ 2014-2020, процедура № BG16M1OP001-1.001 с рег. № ДОПТТИ-2/12.02.2022 г. (л.73).

Съгласно чл. 2.1 от Договора ръководителят на УО може да предостави на бенефициера безвъзмездна финансова помощ в максимален размер до 166 208 229.41 лв. от общите допустими разходи за проекта по ОПТТИ, приоритетна ос 1 „Развитие на железопътната инфраструктура по „основната“ и „разширената“ Трансевропейска транспортна мрежа“ за изпълнение на проект № BG16M1OP001-1.001-0006 „Модернизация на железопътна линия С. – Драгоман – сръбска граница: жп участък В. – Драгоман – фаза 1“.

Съгласно одобреното проектно предложение в ИСУН към административния договор за проект № BG16M1OP001-1.001-006-C01 „Модернизация на железопътна линия С. – Драгоман – Сръбска граница: жп участък В. – Драгоман – фаза 1“, Дейност 3 „Строителство“ се осъществява чрез изпълнението на два договора: Обособена позиция 1: Договор № 11366/22.03.2021 г. с предмет „Проектиране на железен път, контактна мрежа, съоръжения, строителство и авторски надзор на участък В. – П.“ и Обособена позиция 2: Договор № 11365 от 22.03.2021 г. с предмет „Строителство на железен път, контактна мрежа, съоръжения“.

Съгласно одобреното проектно предложение към административния договор, Дейност 6 „Надзор по време на строителството“ се осъществява от бенефициера, чрез сключения на основание чл. 112 ЗОП и въз основа на проведена открита процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет „Оценка на съответствието с основните изисквания към строежите съгласно ЗУТ, извършване на строителен надзор по време на строителството и управление на изпълнението на договорите за проектиране/строителство и строителство за проект „Модернизация на жп линия С. – Драгоман – сръбска граница“ в участъка В. – Драгоман – сръбска граница Договор № 11440/28.06.2021 г. (л.27) между ДП Национална компания „Железопътна инфраструктура“ и Д. „Консултант ВДС“. Предмет на този договор е предоставяне на консултантска услуга по контрол, управление, оценка на съответствие, строителен надзор и актуализация на технически паспорти във връзка с изпълнение на договори по проект за модернизация на жп линии в участъка „В. – Драгоман – сръбска граница“, който обхваща:

Обект 1 – „Проектиране на железен път, контактна мрежа, съоръжения, строителство и авторски надзор на участък В. – П.“, за който е подписан договор №

113366/22.03.2021 г.

Обект 2 „Строителство на железен път, контактна мрежа, съоръжения на участък П. – Драгоман, проектиране, строителство и авторски надзор на системи за сигнализация и телекомуникации на участък В. – Драгоман“, за който е подписан договор № 11365/22.03.2021 г.;

Обект 3 – „Проектиране и строителство на Европейска система за управление на влаковете (ERTMS) за участъка „В. – Драгоман – сръбска граница“, за който няма подписан договор с избран изпълнител.

С Писмо изх. № 04-18-23/08.12.2023 г. (л. 476) на Изпълнителния директор на ИА „Одит на средствата от Европейския съюз“ (ИА ОСЕС) е изпратен окончателен доклад за проект № BG16M1OP001-1.001.0006 „Модернизация на железопътна линия С. – Драгоман – сръбска граница: ЖП участък В. – Драгоман – фаза 1“ (ИМП № 1) с бенефициер ДП Н. (л. 478). В доклада са констатирани нарушения на чл. 57, ал. 1, т. 4 (предишна ал. 3) от ЗУСЕФСУ по проект BG16M1OP-1.001-0006 „Модернизация на железопътна линия С. – Драгоман – сръбска граница: жп участък В. – Драгоман – фаза 1“. Според констатация 1 (л. 480) от доклада са верифицирани недопустими разходи в договор № 11440 от 28.06.2021 г. с предмет „Оценка на съответствието с основните изисквания към строежите съгласно ЗУТ, извършване на строителен надзор по време на строителството и управление на договорите за проектиране/строителство и строителство за проект „Модернизация на жп линия С. - Драгоман – сръбска граница, участък В. – Драгоман – сръбска граница“ и изпълнител „КОНСУЛТАНТ ВДС“.

Одитът на ИА ОСЕС е извършен върху верифицираните и сертифицирани разходи от Искане за междинно плащане (ИМП) № 1, подадено на 18.05.2022 г. с пакет отчетни документи № 1. С Решение за верификация рег. № ИП-38/03.06.2022 г. на Ръководителя на УО (л. 470) са верифицирани средства по проекта, които включват пълните стойности по фактури № 1/25.08.2021 г. (л. 219), 2/18.10.2021 г. (л. 224), 3/26.10.2021 г. (л.354) и 4/03.02.2022 г. (л.404) по договор № 11440/28.06.2021 г. ИА ОСЕС е отправило препоръка към ОПТТИ да бъде наложена финансова корекция по посочения договор, поради нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 4 ЗУСЕФСУ – недопустими разходи за строителен надзор.

С писмо рег. № 07-00-564/22.12.2023 г. (л.78), изпратено до генералния директор на ДП Н., последният е уведомен, че на основание чл. 73, ал. 2, вр. чл. 72, ал. 1 и ал. 2 ЗУСЕФСУ предстои УО на ОПТТИ да наложи финансова корекция по договор № 11440/28.06.2021 г. В писмото е посочено, че с ИМП № 1 по проекта, по дейност 6 „Надзор по време на строителството“ са отчетени разходи в общ размер на 1 621 875.80 лв. без ДДС по 4 бр. фактури, издадени от изпълнителя Д. „Консултант ВДС“. Разходите са верифицирани от УО и впоследствие са сертифицирани от Сертифициращия орган /СО/ в доклад по сертификация и декларация за допустимите разходи 9/1/06.07.2022 г., както следва:

- Фактура № [ЕГН]/25.08.2021 г. (л. 219) на стойност 867 714.00 лв. без ДДС, представляващо авансово плащане съгласно чл. 9, ал. 1, т. 1 от Договора за строителен надзор;

- Фактура № [ЕГН]/18.10.2021 г. (л. 224) на стойност 385 650.67 лв. без ДДС (433 857.00 лв. за одобрени от възложителя на 16.09.2021 г. разходи за представени План за качеството (л.229) и План за управление на риска (л. 308), и приспаднат пропорционално аванс в размер на 48 206.33 лв.);

- Фактура № [ЕГН]/26.10.2021 г. (л.354) на стойност 192 825.33 лв. без ДДС (216 928.50 лв. за представен Тримесечен доклад за напредъка по проекта № 1 (л.359) за периода от 08.07.2021 г. до 08.10.2021 г. и приспаднат пропорционално аванс в размер на 24 103.17 лв.);

- Фактура № [ЕГН]/03.02.2022 г. на стойност 175 685.31 лв. без ДДС (197 645.97 лв. за представен Тримесечен доклад за напредъка по проекта № 2 (л. 410) за периода от 09.10.2021 г. до 31.12.2021 г. и приспаднат пропорционално аванс в размер на 21 960.66 лв.

В писмото на УО е посочено, че са анализирани одобрените разходооправдателни документи, при което се установило, че са включени суми за извършване на консултантски услуги, свързани с изпълнението на Обекти № 1 и № 1, но към момента на проверката договорът за Обект № 3 не е възложен и по отношение на него не са изпълнявани такива услуги. Независимо от това на изпълнителя са заплащани суми в пълния размер на уговорените плащания, като не е отчетено, че е налице неизпълнение на съответните части от дейностите по Обект № 3 – „Проектиране и строителство на Европейска система за управление на влаковете (ERTMS) за участъка „В.-Драгоман-сръбска граница““. Посочено е, че дейности, свързани с внедряването на ERTMS не са планирани за изпълнение във Фаза 1 на големия проект. Установено е нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 4 ЗУСЕФСУ, според който разходите се считат за допустими, ако са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд, тъй като в случая на изпълнителя са изплатени суми в пълен размер от договореното, без пропорционално намаляване на неизпълнената част от цената на договора.

Посочено е, че размерът на недопустимите разходи е 83 040.02 лв., изчислен като е приложен процент 5.12 % към сертифицираните разходи 1 621 875.31 лв. по договора. Този процент е определен посредством подписаното Допълнително споразумение № 1 (л. 64), в което страните са се съгласили и определили процентно съотношение на дейностите по надзор за Обект № 3 – 5.12%.

На бенефициера е дадена възможност да представи допълнителни коментари, бележки и/или допълнителни документи, с които да мотивира възражение срещу определянето на финансова корекция или срещу нейния размер, като му е предоставен срок от 2 седмици за това. Такива не са постъпили, поради което Р. е издал процесното Решение за налагане на финансова корекция рег. № ФК-7/07.03.2024 г. (л. 84), с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 10 и т. 3, вр. чл. 70, ал. 3, чл. 73, ал. 1 и чл. 72, ал. 2 ЗУСЕФСУ за констатирано нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 4 с.з. на бенефициера е определена финансова корекция в размер на 83 040.02 лв. по договор № 11440/28.06.2021 г. на обща крайна стойност 9 110 997.00 лв. В решението е посочено, че ФК се налага поради установени верифицирани недопустими разходи по сключения договор. Разходите по цитираните по-горе фактури са в общ размер на 1 621 875.31 лв., които са верифицирани от УО на ОПТТИ и са сертифицирани от Сертифициращия орган към ЕК в пълен размер.

По делото е представена Заповед № РД-08-201/05.05.2022 г. на министъра на транспорта и съобщенията (л.92), с която М. Г. Г. – и.д. директор на дирекция „Координация на програми и проекти“, е оправомощен да изпълнява функциите на ръководител на Управляващия орган на ОП ТТИ 2014-2020

От правна страна съдът намира следното:

Съгласно чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ финансовата корекция се определя по основание и

размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. второ от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В случая ръководител на управляващия орган е министърът на транспорта и съобщенията, който със Заповед № РД-08-201/05.05.2022 г. (л.92) е оправомощил М. Г. Г. - и.д директор на дирекция „Координация на програми и проекти“ да изпълнява функциите на ръководител на УО на Оперативна програма „Транспорт и транспортна инфраструктура“ 2014-2020 г. С оглед на това обжалваното Решение за определяне на финансова корекция № ФК-7/07.03.2024 г. е издадено от компетентен орган.

На следващо място, решението е издадено в предвидената от закона /чл. 59, ал. 2 АПК/ писмена форма. Формално са посочени фактическите и правните основания за определянето на финансова корекция – чл. 70, ал. 1, т. 10 и т. 3 ЗУСЕФСУ. Преди издаване на решението на бенефициера е дадена възможност да упражни правата си по чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ, от което същият не се е възползвал.

Съдът намира обаче, че е налице незаконосъобразност на акта по следните съображения:

В решението, като основание за налагане на финансовата корекция, са посочени разпоредбите на чл. 70, ал. 1, т. 10 и т. 3 ЗУСЕФСУ.

Според чл. 70, ал. 1, т. 10 ЗУСЕФСУ финансова подкрепа със средства от ЕФСУ може да бъде отменена изцяло или частично чрез извършване на финансова корекция за нарушение на приложимото право на Европейския съюз и/или българското законодателство и/или сключените между държавите договори, ратифицирани, обнародвани и влезли в сила за Република България по програмите за европейско териториално сътрудничество, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕФСУ. Налице е бланкетен характер на нормата относно конкретно нарушение, за което се определя финансова корекция, поради което управляващият орган е длъжен да посочи точно какво нарушение на Съюзното или на българското законодателство е допуснато, чрез действие или бездействие от страна на бенефициера, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства на ЕСИФ.

Без тази разпоредба да е обвързана с точно установено нарушение на правото на Съюза или на националното право, разпоредбата е неприложима, защото в този си вид тя би позволила на органа да подсумира под нейния фактически състав всяко едно деяние, което реши, че е нарушение на правото на Съюза или на националното право като нередност, а това е противоречие с изискванията за предвидимост и правна сигурност (Решение № 350/12.01.2024 г. по адм. д. № 9962/23 на VII отд. на ВАС).

В своята практика Съдът на Европейския съюз изрично сочи изискването „правната уредба да бъде ясна и точна, така че правните субекти да могат да се запознаят по недвусмислен начин със своите права и задължения и да действат съобразно с тях“ – Решение от 3 юни 2008, Intertanko, C-308/06, EU: C: 2008: 312, точка 69. Както и че това изискване „се налага с особена строгост, когато се касае за акт, който може да съдържа финансови последици, за да се даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с точност с обхвата на задълженията, наложени им от него“ - Решение от 22 януари 1994 г., Opel A. v Council, T-115/94, EU: T: 1997: 3, точка 124.

Непосочването на конкретно нарушение, а единствено посочването на разпоредбата на чл. 70, ал. 1, т. 10 не би могло да бъде годно правно основание за определяне на

финансова корекция. Съдържанието на бланкетната правна норма следва да бъде изпълнено, чрез посочване на друга правна норма, която органът е приел за нарушена. В случая в мотивната част на решението, а и при посочване на правните основания за издаването му, липсва привръзка с конкретна норма на общностното право или на българското право, която да е приета от органа за нарушена от бенефициера и с чиято диспозиция да бъде запълнено съдържанието ѝ. По този начин административният орган не е изпълнил задължението си да посочи правните основания за упражнената компетентност, което пречатства и съдебния контрол за законосъобразност на властническото правомощие.

Нарушенията, представляващи нередности, за които се определят финансови корекции, следва да бъдат изрично посочени в нормативен акт. Противното би означавало, че всяко нарушение на бенефициера би могло да бъде основание за определяне на финансова корекция, а това несъмнено застрашава правната сигурност. Само нередност, която е нормативно установена, може да бъде основание за определяне на финансова корекция на бенефициерите. С финансовите корекции се засяга неблагоприятно правната сфера на бенефициерите, поради което за тях, като участници в процедурите по предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, трябва да бъде установено нормативно предвидимо поведение и правни последици.

В мотивите на решението са изложени съображения за нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 4 (предишна т. 3) ЗУСЕФСУ, но това посочване не може да санира констатирания пропуск. Посочената разпоредба се намира в Глава пета, озаглавена Финансово управление и контрол, Раздел I. Общи условия и допустимост на разходите. Разпоредбата на чл. 57, ал. 1 е дефинитивна и посочва при какви условия един разход може да бъде приет за допустим, а именно, разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: 1. разходите са за дейности, съответстващи на предвидените в одобрения проект и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. разходите не надхвърлят праговете за съответната категория в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект; 4. **разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд**; 5. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 6. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; 7. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на Приложение XIII от Регламент (ЕС) 2021/1060 и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 82 от Регламент (ЕС) 2021/1060; 8. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.

Видно е, че разпоредбата предвижда условия, които при кумулативното им наличие, обуславят извод за допустимост на съответния разход. Преценката за допустимостта на разходите принадлежи на УО, който в производството по верификацията им се произнася по въпроса за тяхната допустимост. Така разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗУСЕФСУ предвижда, че Управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на

документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо.

След като правомощието да верифицира съответния разход спада към компетентността на Управляващия орган, то неправилното верифициране на даден разход не може да се вмени във вина на бенефициера, респ. тази норма не може да бъде нарушена от него и да съставлява годно основание по чл. 70, ал. 1, т. 10.

По отношение на другото основание за налагане на финансова корекция – чл. 70, ал. 1, т. 3 ЗУСЕФСУ - нарушаване на принципите за добро финансово управление в съответствие с изискванията на чл. 33, чл. 36, параграф 1 и чл. 61 от Регламент (ЕС) 2018/1046, липсват каквито и да било мотиви в обжалвания административен акт.

Друго нарушение на процесуалните правила е липсата на проведено производство по Глава Седма от АПК.

В решението за налагане на финансовата корекция е посочено, че разходите по фактурите са верифицирани и сертифицирани от Сертифициращия орган към ЕК в пълен размер. По-нататък в решението е посочено, че разходите, касаещи Обект № 3, са недопустими, тъй като са извършени в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 4 ЗУСЕФСУ. По този начин, административният орган не е зачел влязлото в сила свое решение за верификация на разходите и се е произнесъл по въпрос, по който същият орган вече се е произнесъл и е приел разходите за допустими, респ. ги е верифицирал. Без провеждане на производство по възобновяване на производството по верификация на разходите, въпросът за тяхната допустимост не може да бъде пререшаван от административния орган, без да спази изискванията на Глава седма на АПК за това. Основанията за възобновяване на административното производство са изчерпателно посочени в разпоредбата на чл. 99, т. 1 – 7 АПК. Оттук съдът прави извод, че административният орган е упражнил превратно правомощията си, свързани с верификацията на разходите, тъй като с влязъл в сила административен акт първо ги е определил за допустими и те са заплатени на бенефициера, а впоследствие, без да спази правилата за възобновяване на производството и без да даде възможност на бенефициера да упражни адекватно правото си на защита, същите тези разходи са определени за недопустими.

Властническата компетентност по определяне на финансовата корекция освен горното, съдът намира, че е упражнения и при неправилно приложение на материалния закон.

Между страните няма спор, че с Искане за междинно плащане № 1 по дейност 6 „Надзор по време на строителството“ са отчетени разходи в общ размер на 1 621 875.80 лв. без ДДС по 4 бр. фактури, издадени от изпълнителя Д. „Консултант ВДС“, а именно:

- Фактура № [ЕГН]/25.08.2021 г. (л. 219) на стойност 867 714.00 лв. без ДДС, представляващо авансово плащане съгласно чл. 9, ал. 1, т. 1 от Договора за строителен надзор;

- Фактура № [ЕГН]/18.10.2021 г. (л. 224) на стойност 385 650.67 лв. без ДДС (433 857.00 лв. за одобрени от възложителя на 16.09.2021 г. разходи за представени План за качеството (л.229) и План за управление на риска (л.

308), и приспадат пропорционално аванс в размер на 48 206.33 лв.);

- Фактура № [ЕГН]/26.10.2021 г. (л.354) на стойност 192 825.33 лв. без ДДС (216 928.50 лв. за представен Тримесечен доклад за напредъка по проекта № 1 (л.359) за периода от 08.07.2021 г. до 08.10.2021 г. и приспадат пропорционално аванс в размер на 24 103.17 лв.);

- Фактура № [ЕГН]/03.02.2022 г. на стойност 175 685.31 лв. без ДДС (197 645.97 лв. за представен Тримесечен доклад за напредъка по проекта № 2 (л. 410) за периода от 09.10.2021 г. до 31.12.2021 г. и приспадат пропорционално аванс в размер на 21 960.66 лв.

С Решение за верификация рег. № ИП-38/03.06.2022 г. на Ръководителя на УО (л. 470) са верифицирани средства по проекта, които включват пълните стойности по посочените фактури.

Материалната незаконосъобразност на акта намира свое проявление в обстоятелството, че с решението си ръководителят на Управляващия орган е определил финансова корекция върху разходи, които приема за недопустими. Съгласно чл. 71, ал. 1 ЗУСЕФСУ чрез извършването на финансови корекции се отменя предоставената по глава трета финансова подкрепа със средства от ЕФСУ или се намалява размерът на изразходваните средства - **допустими разходи по проект**, с цел да се постигне или възстанови ситуацията, при която всички разходи, подадени пред Европейската комисия, са в съответствие с приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство.

Съобразно чл. 72, ал. 2 ЗУСЕФСУ, на основание на която органът е определил размера на финансовата корекция, размерът на финансовата корекция трябва да е равен на реално установените финансови последици на нарушението върху изразходваните средства - **допустими разходи**.

Производството по определяне на финансови корекции има за цел да защити финансовите интереси на ЕС и да възстанови положението такова, каквото би било преди извършването на конкретната нередност.

Безспорно, финансова корекция може да бъде наложена само върху допустими разходи. Недопустимите разходи не подлежат на верификация, а по отношение на допустимите, при извършена нередност, то спрямо тях се налага финансова корекция. Административният орган неправилно е приел, че в случая е налице нередност – извършени са недопустими разходи и върху тях следва да бъде определена финансова корекция. В случая изцяло липсва годно основание за определяне на финансова корекция, тъй като след като приема разходите за недопустими, макар при ревизирането на становището си по отношение допустимостта им органът да е допуснал процесуални нарушения, описани по-горе, то дори да се приеме, че разходите са недопустими, същите не могат да бъдат годен обект за определяне на финансова корекция. Финансова корекция може да бъде определена единствено по отношение на допустими разходи, а в решението си органът е изложил мотиви, че същите са недопустими, което означава, че тези разходи, ако са недопустими, не подлежат на верификация на първо време, а допуснатите от органа нарушения при верифицирането им не обуславя годността им да бъдат предмет на производство по определяне на финансова корекция.

Горните съображения мотивират съда да формира краен извод за незаконосъобразност на обжалвания административен акт. Решение за определяне на финансова корекция рег. № ФК-7/07.03.2024 г. на Ръководителя на УО на ОП „Транспорт и транспортна инфраструктура“ 2014-2020 г. е издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при неправилно приложение на материалния закон, и като такова следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена като Министерството на транспорта и съобщенията заплати на ДП Национална компания „Железопътна инфраструктура“ сума в размер на 200 лв. на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл. 143, ал. 1 АПК, както и сума в размер на 664.32 лв. за внесена държавна такса.

Водим от горното АССГ, 13 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на ДП Национална компания „Железопътна инфраструктура“ Решение за определяне на финансова корекция рег. № ФК-7/07.03.2024 г., издадено от Ръководителя на УО на ОП „Транспорт и транспортна инфраструктура“ 2014-2020 г., с което е определена финансова корекция в размер на 83 040.02 лв. по договор № 11440/28.06.2021 г. с изпълнител Д. „Консултант ВДС“.

ОСЪЖДА Министерството на транспорта и съобщенията да заплати по сметка на ДП Национална компания „Железопътна инфраструктура“ сумата в размер на 864.32 лв., представляваща направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение и държавна такса.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: